TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) NUTARTIS

2010 m. lapkričio 12 d.*

Byloje C-339/10

dėl *Varhoven administrativen sad* (Bulgarija) 2010 m. birželio 14 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. liepos 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Krasimir Asparuhov Estov,

Monika Lyusien Ivanova,

Kemko International EAD

prieš

Ministerski savet na Republika Bulgaria,

* Proceso kalba: bulgarų.

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Schiemann, teisėjai L. Bay Larsen ir C. Toader (pranešėja),

generalinė advokatė J. Kokott,
kancleris A. Calot Escobar,

susipažinęs su generalinės advokatės nuomone,

priima šią

Nutartį

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp K. Estov, M. Ivanova bei *Kemko International EAD* ir *Ministerski savet na Republika Bulgaria* (Bulgarijos Respublikos ministrų taryba).

Teisinis pagrindas

Europos Sąjungos teisė

3 Tarpvyriausybinės konferencijos, patvirtinusios Lisabonos sutartį, pasirašytą 2007 m. gruodžio 13 d., prie Baigiamojo akto pridėtoje deklaracijoje dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 83, 2010, p. 335) nurodyta:

„<...> Chartija, kuri yra teisiškai privaloma, patvirtinamos pagrindinės teisės, kurias garantuoja [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašyta] Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų.

Chartija neišplečia Sąjungos teisės taikymo srities už Sąjungos įgaliojimų ribų, nenustato Sąjungai jokių naujų įgaliojimų ar užduočių ir nepakeičia Sutartyse nustatytųjų.“

Nacionalinė teisė

4 Teritorijų planavimo įstatymo (*Zakon za ustroystvo na teritoriata*) 103 straipsnyje numatyta:

„<...>

2. Bendruosiuose planuose nurodoma teritorijų, kurias apima šis planas, pagrindinė paskirtis ir konkrečių jų struktūrinių dalių išdėliojimo būdas.

3. Detaliuose planuose nurodoma konkrečių sklypų, kuriuos apima šis planas, paskirtis ir jų išdėstymas.

<...>“

5 Šio įstatymo 127 straipsnyje nustatyta:

„<...>

6. Bendrąjį planą tvirtina savivaldybės taryba mero teikimu. Sprendimas dėl plano patvirtinimo skelbiamas Oficialiajame leidinyje. Jis yra galutinis ir neskundžiamas.

7. <...> Sostinės teritorinio planavimo sąlygos ir taisyklės nustatomos atskiru įstatymu.

8. <...> Naują sostinės bendrąjį planą ir galiojančio bendrojo plano pakeitimus tvirtina Ministrų taryba, remdamasi šiuo įstatymu ir nepažeisdama planavimo ir statybų sąlygų bei taisyklių, nustatytų įstatyme dėl planavimo ir statybų sostinėje.

<...>

10. <...> Bendrasis nacionalinės svarbos miesto planas tvirtinamas Regioninio vystymo ir viešųjų darbų ministro potvarkiu, priimtu suderinus su savivaldybės taryba. Šis potvarkis skelbiamas Oficialiajame leidinyje ir jis yra galutinis bei neskundžiamas.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

6 2009 m. gruodžio 16 d. sprendimu *Ministerski savet na Republika Bulgaria* iš dalies pakeitė Sofijos miesto bendrąjį planą dėl dviejų specialios paskirties sklypų. Pagal šį planą šie du sklypai priklausė „bendruomeninių paslaugų vystymo“ zonai, o pagal detalųjį planą šie sklypai buvo skirti parduotuvių ir biurų statybai. Minėtu sprendimu šie sklypai buvo priskirti „žaliajai“ zonai, kurioje statyba, skirta ekonominei veiklai, nebeleidžiama.

7 Apeliantai pagrindinėje byloje dėl minėto sprendimo kreipėsi į *Varhoven administrativen sad*. Trijų teisėjų kolegija 2010 m. balandžio 20 d. Nutartimi atmetė šį ieškinį konstatuodama, kad pagal Teritorijų planavimo įstatymo 127 straipsnio 6 ir 10 dalis savivaldybės tarybos bei Regioninio vystymo ir viešųjų darbų ministro patvirtinti bendrieji planai yra neskundžiami.

8 Apeliantai pagrindinėje byloje šią nutartį apskundė to paties teismo penkių teisėjų kolegijai, kuriai kyla klausimas, ar teisės ginčyti sostinės bendrąjį planą nesuteikimas, remiantis nacionaline teise, nepažeidžia Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos teisės.

9 Tokiomis aplinkybėmis *Varhoven administrativen sad* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar galimybė administraciniams aktams, kuriais pažeidžiamos Europos Sąjungos teisėje užtikrinamos teisės ir laisvės, netaikyti <...> Chartijos 47 straipsnyje numatytos teisminės kontrolės yra priimtina?

2. Jei ši galimybė priimtina, ar yra kriterijai, kuriais remiantis būtų galima nustatyti administracinių aktų rūšis pagal <...> Chartijos 47 straipsnį, kuriems galima netaikyti teisminės kontrolės, ir kokie šie kriterijai?

3. Ar galima netaikyti teisminės kontrolės bendriesiems planams, kuriais pažeidžiama teisė į nuosavybę?“

Dėl Teisingumo Teismo kompetencijos

10 Pagal Teisingumo teismo procedūros reglamento 92 straipsnio 1 dalį, jeigu ieškinys akivaizdžiai nepriklauso Teismo jurisdikcijai, išklausęs generalinį advokatą, Teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.

11 Kai, remiantis SESV 267 straipsniu, kreipiamasi į Teisingumo Teismą, šis gali aiškinti ESV sutartį bei priimti sprendimą dėl ES institucijų priimtų aktų galiojimo ir išaiškinimo. Teisingumo Teismas gali nagrinėti tik ES teisės nuostatas (žr. 2008 m. sausio 16 d. Nutarties *Polier*, C-361/07, 9 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

12 Vis dėlto, kalbant apie šią bylą, reikia priminti, kad pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį jos nuostatos skirtos „valstybėms narėms tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę“, ir kad pagal SESV 6 straipsnio 1 dalį, kuriuo suteikiama Chartijai privalomoji galia, bei, kaip matyti iš tarpvyriausybinės konferencijos, patvirtinusios Lisabonos sutartį, prie Baigiamojo akto pridėtos deklaracijos dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, šioje nenustatyti Sąjungai jokie nauji įgaliojimai ir nepakeičiami Sutartyse nustatytieji.

13 Be to, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad reikalavimai, kylantys iš pagrindinių teisių apsaugos, taikomi valstybėms narėms visais atvejais, kai jos įgyvendina Sąjungos teisės aktus, ir todėl jos turi šiuos teisės aktus taikyti, kiek įmanoma, taip, kad nepažeistų minėtų reikalavimų (šiuo klausimu žr. 2007 m. spalio 11 d. Sprendimo *Möllendorf ir Möllendorf-Niehuus*, C-117/06, Rink. p. I-8361, 78 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

14 Kadangi nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra konkrečių aplinkybių, leidžiančių manyti, kad 2009 m. gruodžio 16 d. *Ministerski savet na Republika Bulgaria* sprendimas yra ES teisės įgyvendinimo priemonė ar kad jis kitaip kaip nors su ja susijęs, atsakymas į šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

15 Tokiomis aplinkybėmis, remiantis Procedūros reglamento 92 straipsnio 1 dalimi, reikia konstatuoti, kad *Varhoven administrativen sad* prašymas priimti prejudicinį sprendimą akivaizdžiai nepriklauso Teismo jurisdikcijai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

16 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nutaria:

Atsakymas į 2010 m. birželio 14 d. *Varhoven administrativen sad* (Bulgarija) nutartimi pateiktus prejudicinius klausimus akivaizdžiai nepriklauso Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

Parašai.